

Јеванђеље нас позива на љубав према сваком човеку

Патријарх Порфирије у Православној гимназији у Загребу

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, администратор Епархије загребачко-љубљанске, посетио је 26. фебруара 2021. Српску православну гимназију „Кантакузина Катарина Бранковић” у Загребу.

Патријарх је Гимназију обишао седмог дана од како је 19. фебруара устоличен у трон београдско-карловачких митрополита и патријараха српских у Београду. У име школе избор за новог предстојатеља Српске Православне Цркве Патријарху Порфирију је честитао протојереј-ставрофор Слободан Лалић, директор Гимназије.

Протојереј-ставрофор Слободан Лалић је рекао да су осећања како ђака тако и наставника помешана, да се неизмерно радују, али истовремено осећају и тугу због макар формалног предстојећег растанка са својим архипастиром.

Патријарх је рекао да су и његова осећања поводом избора такође помешана, као и да и сам осећа тугу и радост. Ђацима и наставницима је казао да ће се трудити да за школу чини више него што је до сада чинио.

„Осећам да уз подршку, љубав и молитву свих, а пре свих младих и деце, морамо да сведочимо истину Јеванђеља које нас позива на љубав према сваком човеку. Ма колико та истина била компликована и тешка и ма колико понекад били у изазову да се понекад пројави нека

врста незадовољства и агресије, боље је да то све превазилазимо и преображавамо и сигурно је да ћемо бити стабилни и мирни, а бићемо и радосни. Онда када смо гневни и носимо у себи агресију, тада нема мира ни радости, него се само продубљује фрустрација у свакоме од нас”, подсетио је Патријарх Порфирије. „Све вас волим и молим вас да се молите Богу за мене, јер то је једино што у овом тренутку осећам да је потребно. Служба митрополита у Загребу јесте изазовна, али мене је та служба незаслужено обогатила. Не само да сам много научио, већ сам много пута био обрадован разним неочекиваним и изненађујућим ситуацијама, а пре свега људима, међу којима сте сви ви”, рекао је Патријарх Порфирије, обрађујући се ученицима и наставницима школе.

Ученица четвртог разреда Марија Гужвица је честитала је Његовој Светости на избору за патријарха и изразила благодарност за све што је претходних година чинио за Гимназију. „Молимо вас да се молите за нас, а ми ћемо за вас”, казала је предајући му букет цвећа.

Патријарху се обратио и Михаел Келеува, ученик трећег разреда. „Молите се да ходимо путем уподобљавања себе Лику Божјем, да живимо у духу Јеванђеља и наше свете Цркве. Поносни смо и радосни што вас познајемо и што ћете водити нашу Цркву. Молимо ваш благослов и молитвени покров и заштиту.”

У пратњи Његове Светости био је и секретар Епархије загребачко-љубљанске презвитер Богољуб Остојић.

Извор: Митрополија загребачко-љубљанска

Патријарх Порфирије: Смрт – једино неприродно у нашем постојању

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је 26. фебруара 2021. у Загребу опело Миливоју Србљану, дугогодишњем важном члану Хора Саборног храма Преображења Господњег.

Покојни Миливој, који је, након дуже и тешке болести уснуо у Господу, 23. фебруара, био је током више од тридесет година један од најактивнијих чланова Хора Храма Преображења Господњег у Загребу. Уз Миливоја, окосницу хора свих тих година чинило је и његово троје деце: Снежана, Александар и Ивана. Најстарија кћер Ивана Србљан, солисткиња ријечке Опере, дугогодишњи је диригент овог пјевачког друштва са традицијом дужом од 140 година.

Патријарх се по завршеном опелу обратио ожаловљеном скупу и говорио о тајни смрти, али и о личном познанству са Миливојем Србљаном и његовом великом доприносу богослужбеном животу загребачке православне заједнице.

„Данас нас је сабрао новопрестављени слуга Божји и брат наш Миливој. Сабрали смо се да затражимо опроштај од њега, али и ми њему да опростимо. Постоје многи догађаји у животу свакога од нас који се могу десити, али који и нису морали да се догоде. Постоји, међутим, један догађај, или, ако хоћете, један непријатељ, којег нико не може избећи. Пред тим догађајем не важи оно што често по навици говоримо: 'Хвала Богу, живео је дуго'. Његов живот био је плодан, испуњен радом и успесима, те сада може мирно да оде са овога света”, казао је Патријарх.

Созерцавајући тајну смрти Патријарх Порфирије је указао да је психолошко samozаваравање када кажемо да је неко отишао „преко реда”, да није умро природном смрћу.

„Као да је смрт природна, било коме да се деси и било када. Знамо, очима Јеванђеља, да једино неприродно у нашем постојању јесте умирање. Знамо да ни из чега створен човек, призван из небића у биће, није створен за ништавило. Јер, ако би тако било, онда би човек који се родио био само путник који путује из бесмисла кроз бесмисао ка коначном бесмислу. Највећи бесмисао смрти се огледа у односима људи који се међусобно воле. Знамо да је љубав смисао нашег постојања. Ја постојим зато што постоји неко кога волим, и тај неко постоји зато што га ја волим. Затворен у себе, без другога, потпуни самац, човек већ овде и сада предокуша тајну пакла”, рекао је Патријарх.

Његова Светост је говорио и о личном познанству са покојним Миливојем. „Миливој је један од оних које сам прве срео и упознао у Загребу. Моје дубоко уверење је да је имао веру у смисао. Миливоје је веровао у смисао без обзира на то што му, као ни многим другим људима, није све ишло од руке. И онда када је било изазова, искушења и тешкоћа, онда када је било успеха и напредовања, чврсто је обема ногама стајао на земљи и једнако имао веру у смисао свега онога што се дешава њему и у његовом животу. Имао је пре

свега веру у живог Бога. Том вером прожимао је сваку своју реч, мисао и покрете, а и онда када они не би били у складу са том вером, имао је снаге да призна промашај, да у духу јеванђеља затражи опроштај од Бога и да се каје. Да је његов живот био прожет вером сведочи чињеница да је читава његова породица активно учествовала у храму и служби Божјој. Он, као и његова деца, певали су у црквеном хору. Без њих наш хор не би био онаквим каквим га знамо. Не би молитва, преточена у песму, заиста била молитва, у име свих који су се сабирали у храму Божјем”, назначио је Патријарх.

„Миливој се данас радује сусрету са Оним у кога је веровао и знао да је Он крајња мета и циљ његовог живота. Ако постоји икаква трунка туге у њему данас, онда је то само туга због нас који смо остали иза њега и који тугујемо. Зато, ношени његовом вером, љубављу, постојаношћу у ономе што он јесте, молимо се да му Господ подари Царство небеско и да му каже верни слуго, уђи у дом господара свога”, казао је Патријарх.

Извор: Миџрополија зајребачко-љубљанска

Посета Банији Само у заједништву можемо имати исконску радост и мир (Патријарх Порфирије)

„Можда понекад Бог свима нама понуди искушење да бисмо управо кроз материјалну штету имали могућност да пробудимо у себи оно што је људско и да учинимо напор да превазиђемо свако своју скученост, егоизам, затвореност и да изиђемо у сусрет другоме”, рекао је Патријарх српски Порфирије у својој првој пастирској посети Банији.

За своју прву пастирску посету новоустоличени Патријарх Порфирије изабрао је Банију. Недељу дана након што је стао на чело Српске Православне Цркве, донедавни Митрополит загребачко-љубљански је у ор-

ганизацији Митрополије загребачко-љубљанске и Српског народног већа, заједно са Епископом горњокарловачким Герасимом посетио 27. фебруара крај који је страдао у разорном земљотресу пре неколико месеци.

После посете породици Куколеча у Мајским Пољанама, Патријарх Порфирије се обратио житељима Баније и новинарима, истакавши да је ово прва пастирска актив-

Патријарх Порфирије и Епископ Герасим испоручили помоћ пострадалим у земљотресу на Банији

Његова Светост Патријарх Порфирије у пратњи Епископа горњокарловачког Герасима присуствовао је 27. фебруара 2021. у бази Цивилне заштите Лекеник испоруци контејнера намењених за привремени смештај породица пострадалих у земљотресима на Банији.

Два велика и четири мања контејнера су донација Српске Православне Цркве и Амбасаде Републике Србије у Загребу. Ова посета је, истичу из Српског народног већа, наставак помоћи коју Српска Православна Црква упорно и несебично од првог дана након потреса шаље становницима Баније, усмеравану управо из Митрополије загребачко-љубљанске, с чијег чела долази нови Патријарх српски, а у координацији са хуманитарном иницијативом СНВ-а *Банија је наша кућа*.

ност отада је изабран на трон својих великих претходника.

„После овог несрећног потреса покушавали смо, колике су наше снаге, бити уз људе којима је потребна помоћ, потпуно свесни да је реч о првој помоћи и да заправо прави истински ангажмани тек предстоје. Наравно, на челу са Епископим горњокарловачким Герасимом, и уз помоћ свих добрих људи, у првом реду Града Београда, успели смо да саберемо одређена средства и обезбедимо нешто више од сто контејнера. Од тада се људи непрестано јављају и шаљу средства. Намера нам је да у времену које је пред нама поправимо и куће, али и помоћне објекте где људи држе своју стоку, те на тај начин од свог труда нешто и зараде. Оно што је за мене важно јесте да се и поред невоља са којима су људи овде суочени, видело да људи без људи не могу и да су људи људима потребни. Можда понекад Бог свима нама понуди искушење да бисмо управо кроз материјалну штету имали могућност да пробудимо у себи оно што је људско и да учинимо напор да превазиђемо свако своју скупченост, егоизам, затвореност. Исто тако, да изиђемо у сусрет другоме и на тај начин, радујући се том сусрету, спознамо да ћемо уједињени лако обновити материјалну штету и што је још важније – да разумемо да само онда када смо заједно можемо имати исконску радост и исконски мир”, казао је Патријарх Порфирије.

Патријарх је потом испричао причу о побожном човеку који је тражио од Бога да му покаже шта је рај, а шта пакао. „Појавио му се анђеоло и одвео га у дворану где је био огромни лонац с храном и с кашикама које су биле веће од њихових руку тако да никако нису могли доћи до хране. Е то је пакао, рекао му је анђеоло. Кад неко хоће све за себе и никад му није доста па остане гладан”, рекао је Патријарх Порфирије и наставио: „Одвео је анђеоло човека до друге собе, где је био исти такав велики казан и исте оне велике кашике, али су из њих људи хранили једни друге, тако да су се сви и најели и међусобно радовали. Ту слику морамо да имамо непрестано на уму и овде, не само на Банији, него да нас прати током читавог живота”, рекао је Па-

тријарх Порфирије и најавио да ће, уз помоћ Епископа Герасима, његовог монаштва и волонтера, још више бити присутан на страдалом подручју и то не само молитвом и душом, него и физички.

Након завршетка посете банијским породицама, на повратку у Загреб, у бази Цивилне заштите Лекеник Патријарх српски Порфирије је присуствовао испоруци два велика и четири мања контејнера, који су донација Српске Православне Цркве и Амбасаде Републике Србије у Загребу.

Ова посета је, истичу из Српског народног већа, наставак помоћи коју Српска Православна Црква упорно и несегично од првог дана након потреса шаље становницима Баније, усмеравану управо из Митрополије загребачко-љубљанске, с чијег чела долази нови Патријарх српски, а у координацији са хуманитарном иницијативом СНВ-а „Банија је наша кућа”.

Извор: portalnovosti.com

У Загребу Доживео сам љубав на сваком кораку

Божанствену Литургију, прву у загребачком Саборном храму Преображења Господњег од како је изабран за поглавара Српске Православне Цркве, Патријарх српски Порфирије служио је 28. фебруара 2021, у Недељу блудног сина. Саслуживали су Епископ бихаћко-петровачки Сергије и свештенство загребачког Саборног храма.

По отпусту свете Литургије, Патријарх се обратио литургијском сабрању и исказао благодарност Богу и саборским оцима који су га изабрали и узвели на трон светих и великих предстојатеља Српске Цркве, подвижника и служитеља Божјих, на челу са Светим Савом.

Црква Христова постоји не да би делила, не да би стварала конфронтације, него да би сабирала у Христу

„Свети Сава, којег многи неће разумети, јер га тумаче из своје перспективе, био је сав Христов. Он је читавим својим бићем чезнуо за Христом. Та чежња га је одвела на Свету Гору, у подвижништво. Кроз молитву, у самоћи са живим Богом, разумео је да је Црква Тело Христово, народ Божји, а да је за народ Божји неопходно не водити само рачуна о свом духовном комфору, о свом миру, него да то искуство мира и сусрета са живим Богом треба сведочити читавом свету, свим народима, јер су сви народи Божји. Свестан својих слабости, препоручујем се вашим молитвама, а љубав осећам као подстрек на храброст и спремност не да се јуначим и решавам проблеме овога света, већ да са браћом епископима, свештеницима и свима вама сведочим Христа”, рекао Патријарх окупљеном народу.

Његова Светост Патријарх је говорио и о свом доласку на трон загребачко-љубљанских митрополита 2014. године, и казао да је дошавши у Загреб осећао страх,

јер је дошао у непознату земљу и простор, „у времену ком је непосредно претходило безумље. Нека нам Господ због таквих заблуда свима опрости. Христос је наше огледало, наша мера, наш критеријум. Он је и смисао нашег постојања. Дубоко знам, а научио сам се томе и од вас да Црква Христова постоји не да би делила, не да би стварала конфронтације, него да би сабирала у Христу. Ко то разуме срцем, умом и душом својом, тај је решио смисао свог постојања.”

„Долазећи у то време овде, био сам оптерећен и разним информацијама које су долазиле споља, можда и са личним предрасудама, али тада сам искрено рекао: ја сам Србин и волим свој народ, али изнад тога и пре тога јесам, а још више желим да будем Христов, да будем Хришћанин, а то значи да чујем његову реч ‘Да сви једно буду’. Тада сам рекао да ћу се трудити да свакога дана све више волим све народе, јер знам да ће ме Господ по томе оцењивати”, казао је Патријарх.

„Сам Господ ме је на сваком кораку уверавао да је Он господар историје и да наш поглед мора бити уперен ка Њему, да се читавим својим бићем, својим рукама и телом морамо ухватити за Његове ноге. Кад Њега поставимо у центар свога живота, све друго осветљено Његовим присуством добијаће другачији садржај, другачију форму од оне која се стиче на први поглед”, рекао је Патријарх.

„Од вас сам се руком опипљиво научио тој истини. Доживео сам љубав на сваком кораку, пре свега, наравно, од православних верника Срба. Али ништа мање и од других, који су ме непрестано разоружавали и ослобађали како онога што сам споља слушао тако и онога што је изнутра можда као предрасуда долазило, рекао је, те додао да је ‘разоружаван’ био и у сусретима са обичним људима у кафићима, са радницима на Илици, а и са људима на високим позицијама”.

„Свестан сам да ће можда звучати чудно, али исту ону лепоту сусрета са ликом Божјим у људима које сам срећао, а ушли су у календар светих, доживљавао сам и у сусретима са људима са територије Епархије загребачко-љубљанске. Благодаран сам Богу на свим тим тренуцима, али пре свега на дивним људима, и православним Србима и Хрватима католицима и некатолицима, и онима који трагају за Смишлом. Благодаран сам Богу на сусретању са браћом Јеврејима, којих овде нема много, са муслиманима, Бошњацима, са Ромима, којих има

разних вера, са браћом Русима, са којима смо се заједно окупљали у овом храму и молили се Богу”, казао је Патријарх Порфирије.

Патријарх је рекао да због свега тога осећа дужност да макар сваког дана каже по једно Господе помилуј „за православне Србе у Хрватској и за све људе у Хрватској, са жељом да Христов мир, Христова љубав буду садржаји живота свих људи”

Бандић је био пријатељ православних Срба, али и мој лични пријатељ

Патријарх је казао да ће остати администратор Епархије загребачко-љубљанске онолико колико то буде воља Светог Архиепископског Сабора и нагласио да се раније трудио, али и да ће се још више у будућности трудити да ни о чему не одлучује сам, него да све буде израз саборне воље. Највише ће бити у Београду, али ће долазити и у Загреб, па ће бити прилике за разговор, заједничку молитву па и „да се једни другима појалимо”.

На крају је Патријарх рекао да је чуо вест о упокојењу градоначелника Загеба Милана Бандића. „Без улажења у политику, јер то нам није својствено, а и не разумемо се у то, дужни смо да кажемо да је он био пријатељ православних Срба и свих људи града Загеба и шире од тога, али и мој лични пријатељ. Молим се Богу за покој његове душе. Нека му Господ подари Царство небеско и живот вечни”, казао је Његова Светост Патријарх српски Порфирије.

Извор: Митрополија загребачко-љубљанска

Јасеновац

Нема веће правде од постојања

светиње на овом месту

– Патријарх српски Порфирије –

Ми не знамо у потпуности промисао Божју, зашто је овде на обали реке Саве која спаја различите крајеве, сада и различите земље и људе, хтео

да у парадоксу Христовом ово место постане заиста једно од највећих светилишта.

Патријарх Порфирије посетио је 28. фебруара манастир Јасеновац, а после доксологије одржане поводом његове посете, поручио је присутнима да нема веће правде од тога да се на том месту налази светиња, као и да је он, када год би дошао на место где је људско зло показало најружнију своју страну, осетио позив на покајање које значи дати простора другима да буду поред тебе.

Патријарх српски Порфирије обишао је Јасеновац, где је заједно са Епископом пакрачко-славонским Јованом одржао молитву и обишао Епархију која се већ десет година обнавља. Владика Јован је, уочи доласка Патријарха српског, изразио задовољство што ће једна од првих посета поглавара СПЦ бити управо Епархији пакрачко-славонској, наводећи да се тиме показује колико је за Цркву значајан Јасеновац и читаво ово подручје.

Патријарх Порфирије је заједно са Владиком Јованом и чланом Председништва БиХ Милорадом Додиком обишао капелу посвећену Светим новомученицима Јасеновачким, а затим је одржао беседу пред окупљеним свештенством и народом.

„Ово је место великог страдања. Они који су чинили ове злочине нису припадници ниједног народа и на овом месту је најбоље ћутати. Да молитвено ћутимо. Поред свих елемената, доживљаја, кад год би овде долазио осећао бих сузне молитве. На овом месту људи су показали колико се могу отуђити од онога што је у њих положио Господ. Сваки пут сам се питао кад сам долазио да ли је могуће да је људско зло ово урадило. Сваки народ је створен да буде народ Божји. Они људи који су овде учинили најмонструознија зла су се исписали из сваког народа. Дубински сам сваки пут осећао велику благодат на овом месту, а у исто време и дубински позив на преиспитивање. Осетио сам и глас мученика који позивају и мене на покајање”, рекао је Патријарх српски Порфирије.

„Сви смо браћа и сви смо позвани да будемо браћа, а сувишно је говорити колики је апсурд на овом месту где су људи показали колико се могу отуђити од онога што је уткао и положио у њих Бог”, поручио је Патријарх током беседе.

Цитирајући Апостола Павла да је од једне крви Бог створио све народе, Патријарх Порфирије је казао да су се они људи који су овде учинили најмонструознија зла над недужнима исписали из сваког народа.

„Они су се уписали у нељуде, не припадају речима Апостола Павла да је сваком народу одређено место и време да борави како би нашао Бога”, навео је.

„Али, ми не знамо у потпуности промисао Божју, зашто је овде на обали реке Саве која спаја различите крајеве, сада и различите земље и људе, хтео да у парадоксу Христовом ово место постане заиста једно од највећих светишта. Нема веће правде од тога да на овом месту буде светиња, манастир, да се окупљају пре свега монаси и монахиње, они који су од Бога призвани да му узносе молитву за мир света, међу свим људима”, навео је.

Нагласио је и да је увек када би посетио Јасеновац осетио да то простим оком гледано место ужаса, буде својеврсни темељ из ког изниче огањ мира.

Ово место ужаса је темељ, стопа из којег проистиче стуб и огањ мира који се узноси на небо са којег се концентричним круговима шири све даље.

Када год би овде долазио, долазио је са жељом да се окрепи, додајући да је долазио и да би се духовно оснажио, да се пред Богом и безбројним мученицима преиспита има ли шта што је учинио, а да се о некога огрешо.

„Истовремено сам питао и мученике и себе има ли шта што могу учинити, када год бих добио одговор трудио сам се да пођем путем одговора, као оно што сам препознао као вољу и жељу Божју”, казао је Патријарх Порфирије.

Поглавар Српске Православне Цркве замолио је сестре и браћу у манастиру Јасеновац да се непрестано моле и за њега, „слабашног и нејаког”, јер је сигуран да искључиво уз њихове молитве, како каже, може да учини корак напред.

Подсећајући да је јуче посетио Банију, Патријарх је рекао да је имао потребу да им каже да је Црква са

њима после страдања услед земљотреса, али и глобалног страдања услед пандемије вируса корона.

„Имао сам потребу да им кажем да неће бити остављени ни од државе Хрватске, ни од државе Србије, ни од Републике Српске, ни од нас из Цркве, ни од других верских заједница и многих добрих људи. Имао сам потребу да својим присуством пре свега још једанпут подвучем на темељима те несреће истину која је изникла из те трагедије, а то је истовремено и сазнање да не можемо једни без других, да је човек човеку потребан”, поручио је Патријарх српски.

Посета Патријарха Јасеновцу, уједно представља и поруку СПЦ да ће се убудуће посебна пажња посвећивати Епархији пакрачко-славонској, која је у фази обнове и која настоји да у наредним годинама увећа своје свештенство.

У манастиру Јасеновац Патријарха Порфирија дочекао је Владика пакрачко-славонски Јован, на чији позив је и дошао, са свештенством епархије, али и српски члан Председништва БиХ Милорад Додик, председник СНВ-а Милорад Пуповац, пожешки бискуп Антун Шкворчевић и верници.

Манастир Јасеновац са црквом посвећеном рођењу Светог Јована Претече припада Епархији пакрачко-славонској, а за време епископа славонског Саве био је и седиште епархије.

Манастирска црква је саграђена 1775, али је разорена на почетку Другог светског рата 1941. и то рукама првих јасеновачких логораша.

Храм је обновљен и освештен 2. септембра 1984, а током ратних сукоба при распаду бивше СФР Југославије, 1991. црква је поново оштећена.

У мају 1995, у операцији „Бљесак”, манастирска црква је оскрнављена и опустошена, да би 2000. поново била обновљена, када је владика Сава Јурић прогласио јасеновачку цркву Рођења Светог Јована Крститеља за манастир. ■■

Извор: РТС / РТВ

ПОВОДИ

Српска царска лавра Хиландар на Светој Гори Седамнаест година након пожара – Хиландар добија нови сјај –

За православни духовни центар Атос, који је део историје и културе света, каже се да дише празницима Пресвете Богородице. Хиландар, српски вишевековни центар литургијског живота (изграђен 1188), 17 година од катастрофалног пожара, добија нови сјај.

Пожар који је на Хиландару избио 4. марта 2004, у једном дану је однео труд и рад читавих генерација, а пред будуће поколење поставио велики изазов. Подсетимо, ватрена стихија је избила у један сат после поноћи. Начињена је велика материјална штета, али на срећу није било људских жртава. Братство Хиландара је уз помоћ радника успело да заустави ширење пожара, а у гашењу је учествовало и пет ватрогасних возила из оближњих Кареје и Полигирова.

Пожар великих размера је уништио и оштетио скоро половину манастирских здања. Потпуно је уништена реновирана гостопримница, игуманске просторије, део монашких келија, Бели конак из 17. века, Мала црква из 17. века, административне просторије, али су монаси успели да спасу највредније реликвије. Ватрена стихија је захватила северозападни и североисточни део манастирских здања, а истрагу је водила грчка полиција. Северозападни конак, који је захваћен пожаром, изграђен је 1821. године. У том делу је била административна управа манастира и собе за смештај гостију. Североисточни конак, који је такође горео, изграђен је 1598. и био је у фази обнове.

Одмах након пожара покренут је велики број активности на обнови манастира. Уз обнову грађевина које су непосредно погођене ватреном стихијом, ова обнова обухвата реконструкцију, изградњу, рестаурацију и свеопшту заштиту непокретног и покретног наслеђа манастира Хиландар. Обнавља се и обезбеђује одрживи развој манастира, његова економија и услови неопходних за живот братства, чувајући тако јединствени карактер и светост самог места.

Данас, 17 година после катастрофалног пожара, у манастирском комплексу Хиландар обновљено је око 80 одсто изгорелог дела древне лавре. Завршена је обнова трпезарије краља Милутина из 14. века. Темељно су реконструисане носећа подна и кровна

конструкција, постављен је под од теракоте, какав је био и у време изградње објекта. Реконструисано је и уграђено 18 мермерних столова који су красили трпезарију до пре нешто више од 100 година. Освештавање обновљене трпезарије је извршено у среду, 2. децембра 2020. године.

Током божићних празника ове године, председник Републике Србије Александар Вучић посетио је Хиландар. Миливој Ранђић, директор Задужбине Хиландар, председнику је детаљно представио изазове и посебности са којима се суочава манастирско братство, заједно са инжењерима и радницима на обнови, с обзиром на то да се радови одвијају на Светој Гори, изолованој и самоуправној територији где су сва правила прилагођена духовном животу и представљају законске норме, у манастиру који је, иако је неприкосновено духовно и културно наслеђе српског народа, по међународним узусима званично уписан у споменике културне баштине Републике Грчке. Председник Србије је изразио уверење да ће током наредне две године, уз додатну подршку српске државе и његово лично ангажовање, сви радови на обнови изгорелог дела манастира бити завршени и да више неће бити кранова над Хиландаром.

Влада Србије је главни донатор обнове немањихке задужбине на Атосу, као и Српска Православна Црква и верујући народ. ■■

Фото: монах Милућин Хиландарац
<http://www.hilandar.org/obnova/>